

16.9.1; 61a (נשנה א') → 62a (ואחד הפלאה להיתר)

1	דָּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִמְלֵא נֶגֶד נְזִיר לְהִזְיֵר לָהּ: בַּמְדַּבֵּר פֶּרֶק וּ פְסוּק ב
2	אִישׁ כִּי יִדַּר נֶגֶד לְהָאוֹ הַשְּׁבַע שְׁבַע לְאִסּוּר עַל נִפְשׁוֹ לֹא יִחַל דְּבָרוֹ כְּכֹל הַיֵּצֵא מִפִּי יַעֲשֶׂה: בַּמְדַּבֵּר פֶּרֶק ל פְסוּק ג
3	דָּבַר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ כִּי יִמְלֵא נֶגֶד בְּעֶרְכְּךָ נִפְשֹׁת לָהּ: וַיִּקְרָא פֶּרֶק כּו פְסוּק ב
4	לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ וּלְאֶחָיו וּלְאֶחְתּוֹ לֹא יִטְמֵא לָהֶם בְּמַתָּם כִּי נָזַר אֱלֹהָיו עַל רֹאשׁוֹ: בַּמְדַּבֵּר פֶּרֶק ו פְסוּק ז
5	אֵל תִּתְגַּדְרוּ בָּם כִּי לֹא אֵתֶן לָכֶם מֵאֲרָצְכֶם עַד מִדְּרֹךְ כַּף רִגְלֵךְ כִּי יִרְשָׁה לְעִשׂוֹ נִתְתִּי אֶת הָר שְׁעִיר: דְּבָרִים פֶּרֶק ב פְסוּק ה
6	וְאִישׁ אֲשֶׁר יִטְמֵא וְלֹא יִתְחַטֵּא וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹךְ הַקֶּהֱל כִּי אֵת מִקְדָּשׁ ה' טְמֵא מִי נֹדָה לֹא זָרַק עָלָיו טְמֵא הוּא: בַּמְדַּבֵּר פֶּרֶק יט פְסוּק כ
7	וְהָזָה הַטְּהַר עַל הַטְּמֵא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחֻטְאוֹ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכִבְּסוֹ בְּגָדָיו וְרָחַץ בַּמַּיִם וְטָהַר בְּעֶרְבּ: בַּמְדַּבֵּר פֶּרֶק יט פְסוּק יט
8	וְהִתְנַחֲלֶתֶם אִתָּם לְבָנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לְרִשְׁתָּ אַחְזָה לְעַלְמֵם בְּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאֲחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאֶחָיו לֹא תִרְדֶּה בּוֹ בְּפֶרֶךְ: וַיִּקְרָא פֶּרֶק כה פְסוּק מו
9	... אִישׁ אִישׁ מִבֵּית יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִקְרִיב קִרְבָּנוֹ לְכָל נְדָרֵיהֶם וּלְכָל נְדָבוֹתָם אֲשֶׁר יִקְרִיבוּ לָהּ לְעֹלָה: וַיִּקְרָא פֶּרֶק כב פְסוּק יח

I 'משנה א': access of נזירות to non-Jews, women and slaves

a non-Jews cannot be נזירים, unlike women and slaves

i difference: women cannot be forced to violate their נזירות, whereas slaves can be forced to do so

ii source (for non-Jews): v. 1 – בני ישראל –

1 note: עבדים and אומרת אליהם includes

(a) Justification: though עבדים::women, v. 2 (→independence), א סד"א slaves are inaccessible to נזירות

2 Challenge: v. 3 uses בני ישראל, yet non-Jews are included as ערכין as per איש

3 Answer #1: v. 4 identifies נזירות with אביו – non-Jews don't formally have a relationship of אבהות

(a) Challenge: for inheritance, filiality is considered as per v. 5

4 Answer #2: only applies to those who are bound by ואם וכבוד

(a) Challenge: א כאר"א isn't mentioned in re: נזיר

5 Answer #3: v. 4 bans טומאת מת even for family – non-Jews aren't associated with טומאת מת

(a) Challenge: what is the source for the notion that they have no טומאת מת?

(i) Answer1: v. 6 – טומאת מת carries potential excision from קהל

(ii) Challenge: perhaps they have טומאת מת without כרת

(iii) Answer: v. 7 implies טומאה only for those who have טהרה

(iv) Challenge: perhaps they have טומאת מת without טהרה

(v) Answer: v. 6 implies that anyone with טומאת מת has a process of expiation

6 Answer #4: v. 8 ties bequeathing of slaves to children with father-son relationship; non-Jews cannot own buy or sell slaves or bequeath them

(a) rejection: if so, slaves should also be excluded from נזירות

7 Answer #5: רבא – difference between v. 1 and v. 3:

(a) ערכין: exclusion for taking the vow, inclusion for being the object of the vow

(b) נזיר: exclusion from - קרבן? Already excluded as per ריה"ג (v. 9) → exclusion must be from all נזירות

(i) alternate suggestion #1: perhaps only נזירות עולם is excluded

1. rejection: it doesn't state נזיר עולם in the verse

(ii) alternate suggestion #2: the ability to administer the oath to one's minor son is excluded

1. rejection: that ruling is הלכה היא בניזיר and not anchored in text

(iii) alternate suggestion #3: that the son may use (deceased) father's funds for גילוח is excluded

1. rejection: that ruling is הלכה היא בניזיר and not anchored in text

iii tangential question: there should be no need for איש in v. 3, since ערכין are compared to נדרים (v. 3) and non-Jews are included in נדרי הקדש (v. 9)

1 rather: מופלא הסמוך לאיש is there to include איש

(a) Challenge: that only fits if we maintain סמוך לאיש is מופלא

(b) Rather: איש is there to include מופלא סמוך לאיש of non-Jews

(c) Challenge: that only fits if non-Jews are excluded as targets of ערכין and included as vowers

(d) Rather: it defines non-Jews as invalid vowers, even if adult, unless they have intent (unlike ישראל)

2 Related question: what is the purpose of כי יפליא in v. 1?

(a) Answer: to include ambiguous abbreviated formulae (ידיים שאין מוכיחות)

(i) Challenge: that only fits according to אב"י who validates ישא"מ

(ii) Rather: it supports ר"ט - נזירות requires explicit הפלאה (without unknowns in conditions)

(iii) Challenge: how would רבנן דר"ט (who disagree with him) explain it?

1. answer: supports ר"א who says that היתר נדרים are anchored in text – הפלאה (v. 1/v. 3)

a. explanation: 1 הפלאה implies the vow, the other alludes to the release